

ЧАС ДЛЯ ІСТОРІЙ З ПИСАНЬ

Норман Гілл
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Гані.

“Зараз час читання історій”, — сказав пан Оту. Наямеє сів рівніше. Слухати історії було цікаво!

Кожного дня в школі вчитель читав класу якусь книжку вголос. Іноді він читав про тварин. Іноді він читав про людей в інших країнах. А іноді він запитував дітей, чи в когось є книжка, яку вони хочуть почитати разом.

“Чи хтось має з собою книжку і хоче, аби я вам її почитав?” — запитав пан Оту.

Наямеє підняв руку: “Я!” Він поліз в портфель і дістав звідти свою улюблену книжку. Це була збірка оповідань з Книги Мормона. Він носив її з собою, щоб читати після уроків, поки чекає на маму. Картинки допомагали йому розуміти історії з Писань.

Пан Оту усміхнувся, коли побачив велику книжку. “У нас не вистачить часу прочитати її усю. Може, ти хочеш, щоб ми прочитали якусь конкретну історію?”

“Чи хтось має з собою книжку і хоче, аби я її вам почитав?” — запитав пан Оту.

ІЛЮСТРАЦІЯ ЧЖЕН ЛУ

“Так, — сказав Наямеє. Він перегорнув декілька сторінок, поки не знайшов свою улюблену історію. — Можете, будь ласка, почитати цю? Вона називається “Сон Легія”.

“Про що ця історія?” — запитав пан Оту.

“Це про одного пророка, який мав видіння. Він побачив гарне дерево зі смачними плодами”. Наямеє показав на картинку дерева. “Він хотів, аби його сім’я скуштувала ці плоди з ним. Ви почитаете?” Наямеє дав учителю книжку.

“Звичайно”, — сказав пан Оту. Він почав читати вголос. Він прочитав про вузьку дорогу, що вела до дерева. Він прочитав про жезл із заліза. Він прочитав про дотримання заповідей.

Друг Наямеє на ім’я Селорм підняв руку. “Що то було за дерево?” — він запитав у Наямеє.

“Я не знаю, — сказав Наямеє. — Але плоди були дуже смачними. Можливо навіть кращими за плоди мангового дерева!” Тоді Наямеє замислився. “У церкві я дізнався, що цей плід символізує любов

Бога. Тож зрозуміло, чому він такий смачний та особливий!”

Коли уроки закінчилися, Наямеє сидів на вулиці і чекав маму. Він дістав книгу оповідань, щоб почитати ще.

“Це була класна історія, — сказав Селорм і вмотивувався поряд з Наямеє. — Можна я ще одну почитаю з тобою?”

“Так!” Наямеє відкрив інше оповідання. Вони прочитали про Авінадія та царя Ноя.

Інші однокласники приєдналися послухати. Коли вони мали запитання, Наямеє відповідав. Він навіть ставив їм запитання, щоб перевірити, як вони зрозуміли прочитані історії!

Незабаром Наямеє побачив, що до нього йде мама. “Дякую, що почитали зі мною”, — сказав він дітям. Він закрив книгу й усміхнувся. Він радів, що його друзям сподобалися його улюблені історії так само, як і йому. ●

